Incipiũt aurea verba ſancti Egidij de oꝛdinis fratrum minorum

Gracia dei ⁊ virtutes ſunt ſcala ⁊ via aſcẽdendi in celũ. vicia vero ⁊ peccata ſunt via ⁊ ſcala deſcẽdendi ad infernum. vicia ⁊ peccata ſũt toxicũ. virtutes vero et bona opa ſunt tiriaca. Gratia attrahit gratiã ⁊ vnũ viciũ trahit ad aliud. gratia nõ vult laudari. viciũ nõ vult deſpici. Deus ĩ humilitate requieſcit. paciẽtia eſt figura eius. puritas cordis videt deũ. deuotio mãducat ipm. ſi amas amaberis. ſi times timeberis. ſi ſeruis ſeruietur tibi. ſi bene te geris de alijs. alij ſe bene gerẽt de te. Btũs ille q amat ⁊ nõ deſideat amari. btũs ille q ſeruit ⁊ nõ deſiderat tãtum ſeruiri. btũs q bene gerit ſe de alijs ⁊ nõ deſideat bene geri ſe de alijs. ⁊ quia hec magna ſunt ideo ſtulti ad ea nõ attigunt. Tria ſunt magna valde et vtilia. q quiſq haberet, male cadere poſſz. Primũ eſt. quod ſi oẽm tribulacõnem q tibi acciderit ꝓpter deũ in pace ſuſtineas. Secũdum ſi de oĩbus que facis ⁊ recipis magis humiliaris. Tertiũ ſi fideliter diligis bona q nõ poſſunt

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

videri ocul' corporis. Oia q̃ magis vilipẽ-
dũtur ⁊ relinquũtur ab hoïbꝫ mũdanis.
magis honorãtur ⁊ recipiũtur a deo ⁊ ſan-
ctis. Et ea q̃ amplius diligũtur ⁊ ãplectũ-
tur ⁊ honorãtur ab hoïbꝫ mũdanis. ãplius
odiũtur ⁊ reliquũtur ⁊ vilipẽdũtur a deo
⁊ ſãctis. Oia eni odiẽda diligit hõ miſer ⁊
diligẽda odit. Interrogauit ſemel frat̃ Egidius
quẽdã frẽꝫ dicẽs. Habes tu bonã aiaꝫ? Reſpõ-
dit frater ille, frater mi neſcio, dixit ei frat̃
Egidius, ſãcta cõtritio. ſãcta humilitas. ſan-
cta caritas. ſãcta deuocõ ⁊ ſãcta leticia. faci-
unt aïam bonam ⁊ ſãctam

¶ De fide

Omnia q̃ pñt excogitari narrari videri l'
palpari. nl' ſũt reſpectu eoꝝ q̃ nec ex-
cogitari nec videri nec palpari pñt. Oẽs ſa-
piẽtes ⁊ ſãcti q̃ fuerũt ⁊ ſũt ⁊ erũt q̃ locuti
ſũt ul' loquẽt' de deo. nõ dixerũt nec vnq̃
dicẽt de deo i ꝯpacõe eius q̃d ẽ. n̄ ſic ẽ cuſpis
vnius acus i ꝯpacõe celi ⁊ terre ⁊ oĩm creatu-
raꝝ q̃ in eis ſũt. ⁊ pluſq̃ milies minus. Tõ
ei ſac̃ ſcriptura loq̃tur tãq̃ balbuciẽdo. ſic
mat' balbuciens cũ filio ſuo puulo. q̃ alit'
nõ põt intelligere verba eius, dicebat ſemel egi-
dius cuidã iudici ſeculari. Credis tu q̃ dõ
dei ſũt magna. Reſpondit, credo, cui dixit, oñdo tibi

qd non credis. Et adiecit, q̄tum valēt om
nes facultates tue. Rn̄dit iudex. Valēt for
ſitan mille libras, dixit ei frater. Egidius.
Dares tu ꝑ millibȝ libris. Reſpōdit, darē
valde libēter. Dixit ei frater Egidius. Certū
eſt ꝙ terrena oīa nichil ſūt reſpectu celeſ
tiū, cur igitur hec nō das ꝓ illis. Reſpōdit
iudex. Credis tu ꝙ homo tantum opetur
q̄tum credit. Rn̄dit frater egidius, ſācti et
ſancte bona q̄ potuerūt facere ſtuduerūt
opere exercere. et que nō potuerūt cōplere.
cōpleuerūt ſāctis deſiderijs. et defectū opis
ſuppleuit ipm̄ deſideriū ſanctum. Si quis
haberet ꝑfecte fidē. veniret in talē ſtatum
in quo daretur ei plena certitudo, homini
qui certitudinaliter exſpectat magnū et
eternū bonum. quid mali pōt facere ei ali
qd malum. Et hōi qui exſpectat eternum
malū. quid boni pōt ei facere aliqd bonum.
Nunq̄ͣ tamē debet aliquis deſperare dū
viuit de miſericordia dei. qꝛ vix eſt arbor ita
ſpinoſa et nodoſa quā non poſſunt hoīes
planā et pulchrā facere et eā ornare. multo
magis nō eſt quis ita grauis peccator in
mūdo quē non pōt deus gratia et virtutibȝ
adornare. De dilectōne dei et proxi

Dilectio dei ⁊ proximi maior ē oibꝫ virtutibꝫ. Dicebat frater Egidius cuidā fratri ſpūali aīco ſuo. Credis tu ꝙ ego diligā te. Reſpondit frater ille, credo, dixit ei frater Egidi⁹. Non credas tibi. q2 ſolus crator eſt ille qui vere diligit craturā. ⁊ amoꝛ crature nichil ē reſpectu amoīs creatoīs. Dixit q̄dā ali⁹ fratri Egidio, ꝓpħa dicit. ꝙ oīs amic⁹ fraudulēter incedit. Reſpōdit. Ideo ſū tibi fradulētus q2 bonū tuū nō facio meū. Quāto enī āpli⁹ bonū tuū facerē meū. tāto mi⁹ eſſem tibi fraudulētus. Quāto enī ampli⁹ q̄s let⁹ fueit de bono proximi. tāto erit magis ꝑticeps boni illi⁹. Si vis ergo ꝑticeps eſſe boni omnium. gaude de bno omnium, bonum aliorum facis tuum. ſi tibi placet Et malum aliorum facis tuam cuſtodiā ſi tibi diſplicet. hec ē via ſalutis ut ſis letus ⁊ gaudens de bono proximi. dolens de malo ſuo Et credas bona de alijs. de te mala. ⁊ honores alios ⁊ te deſpicias, qui non vult alios honorare nō hōrabitur. ⁊ q̄ nō vult cognoſcere nō cognoſcetur. ⁊ q̄ nō vult fatigari non req̄ſcit. Laboricium fructuoſū ſuꝑ oē laboitium ē ſtudere pietati

et benignitati. Quid q̄t fit ſine amore ꝛ
deuocōe nō eſt placitū deo nec ſāctis ei9.
Ex ſuis efficitur homo paup. ꝛ ex diuinis
efficitur diues. Ergo diuina debet hō dili
gere ꝛ alia ɔtēpnere. Quid eſt magis q̄
ſcire eſſe gratū beneficijs dei. ꝛ ſcire repꝛhen
dere ſe de malis ꝓprijs. In hac ſcola vellem
ſtuduiſſe ab inicio mundi ꝛ ſtudere vſq̄
ad finē mūdi. ſi tamē vixiſſem et victur9
eſſem ſcꝫ in cōſideracōne ꝛ commēdacōne
beneficioꝝ dei ꝛ i cōſideracōe ꝛ repꝛhenſio
ne maleficioꝝ meoꝝ. tamē ſi defectū ha
berē i repꝛhenſione mei de maleficijs meis
nullum defectū haberē in conſideracōne dei.
Vides q̄ ioculatores ꝛ mimi ɔmendāt mi
ro mō eos q̄ dant eis vnū cimciū veſtimē
ti. Quid enim debem9 facere dn̄o deo noſ
tro. Multū deberes eſſe fidelis illi q̄ vult
te liberari ab oī malo. ꝛ tribuere tibi om̄e
bonum.

De humilitate

Nemo poteſtt venire in cognitionē dei
niſi p humilitatē. Via eundi ſurſū eſt
ire deorſum. Et oīa picula ꝛ om̄es caſus
magni qui acciderūt in mūdo non niſi p e
leuacōez capitis acciderūt. ſicut p̄z i illo q̄
fuit creatus in celo. ꝛ in adam. in phariſeo

euãgelico ⁊ multis alijs. Et magna bona
q̄ facta ſūt ꝓpter flexionem capitis euene
rūt. ut patꝫ in beata virgīe et ī publicano
⁊ in ſacto latrone ⁊ ī multis alijs. Nō poſſe
m⁹ nos habere vnā molem q̄uem q̄ face
ret nos ſemꝑ capita incliare, tūc dixit ei q̄
dā frater, quō poſſem⁹ nos fugere iſtā
ſupbiā. Et ille. Laua inde tibi man⁹. vbi po
ſueris os ibi tene pedes. ſi conſideres benefi
cia dei debes incliare caput tuū. ⁊ ſi ꝯſiderēs
pccā tua debes caput tuū ſiliter inclinare.
Ve aūt illi q̄ querit de ſua malicia honorari
Vnde ḡdus huilitatis in homine eſt cog
noſcere ſe eſſe ſemꝑ contrarium bono ſuo.
Ramum etiam huilitatis reputo, reddere
aliena non ſibi appropriare ea. hoc ē oīa
bona deo attribuere cuius ſunt. ſibi attri
buere mala ſua. Beatus ille qui ita vilē
ſe reputat coram hominibꝫ. ſicut vilem ſe
eē inuenit corā deo. Beatus ille qui iudi
cat ſeipſum modo, qꝛ non veniet ad iudiciū.
Beat⁹ q̄ ambulat fidelit̄ ad iudiciū ⁊ obe
dietiam alteri⁹. hoc eni fecerūt apli etiā p⁹
q̄p ſpū ſācto fuerūt repleti, q̄ vult pacē ⁊
tranq̄llitatē habere. dꝫ oēm hoēꝫ ſupiorē
ſuū reputare. Btūs ille q̄ nō vult videri ī

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuis verbis ⁊ moribꝫ. niſi in illa cōpoſicōe
in qua diuīa gratia cōpoſuit eum. Beatus
qui ſcit cōſeruare ⁊ abſcōdere reuelacōes
dei. qꝛ nichil ocultū quod nō reuelet deus
qn̄ placet ſibi. Si quis eſſꝫ ſanxior homo
de mūdo. ⁊ reputaret ſe maiorē pccōrem
de mūdo. in hoc eſſet humilitas. humilitas
neſcit loqui. ⁊ paciēcia nō audet loq̄. humili
tas videtur michi eſſe ſicut fulgur, ſicut e
nī fulgur facit ꝑcuſſiones terribiles ⁊ pꝯ
modū nichil poteſt inueīri ex eo. ſic humi
litas diſſipat omē malū ⁊ eſt īimica oīs
pcc̄i. ⁊ facit hoīez nichil ſe reputare. ꝑ hui
litatē inueīt hō ḡciam corā deo ⁊ pacē cum
proximo. Sicut rex quis magnꝯ ſi vellꝫ
mittere filiā ſuā ad aliquē locū. non pone
ret eam ſuꝑ equū non domitū ſupbū et cal
citroſum ſed ſuꝑ equū māſuetū ſuauitͤ am
bulātem. ſic deus nō ponit ḡtiam ſuā in ſu
ꝑbis ſed in humilibus ⁊ in manſuetis

De timore dn̄i

SJ timor dn̄i ſanctus. omnē malum ti
morem expellit. ⁊ cuſtodit illa bona
que nō poſſunt lingua expmi nec etiā cogi
tari. qꝛ timorem dn̄i habere maximum do
num dei eſt. nec omnibus datū. Qui non

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

timet oñdit ſe nõ habere qđ ꝑdat, timor
dñi regit ⁊ gubernat hoiez ⁊ facit eũ vire
in gratiã. Si q̃s haberet gratiã dei. timor
dei cõſeruat eã ⁊ ſi non habet facit ad eã
ꝑueire. Oẽs creature racõnabiles q̃ cecide
rũt nunq̃ cecidiſſent ſi hec dõ habuiſſent.
Hoc ſãctum donum eſt niſi ſanctoꝝ ⁊ ſan
ctarum. Et quãto aliquis magis eſt gra
cioſus nõ ẽ nimiꝰ humilis ⁊ timoratus. et
virtus in quo homines minꝰ ſe exercẽt nõ
eſt minor aliis. Homo qui offendat in
tãtum deum ſuum q̄ dignus eſt morte. cũ
qua ſecuitate poteſt ante preſẽtiam eius
ire? Beatus qui ſe cognoſcit veraciter in
carcere eẽ in hoc mũdo. et ſemꝑ dñm ſuum
offendiſſe. Multum valde debet homo ti
mere a ſuꝑbia ne precipitet eũ a ſeipõ. et
a ſimili tui time ſemꝑ ⁊ caue, nõ ẽ ꝑfecta ſe
cuitas hoi dũ ẽ in hoc mũdo inter inimicos.
Inimicꝰ ẽ caro vr̃a ⁊ ipã cũ demoĩbꝫ ſemꝑ
eſt aduerſꝰ aĩam. Maiorẽ ergo timorem
debet hõ habere. ne malicia ſua ꝓpria deuin
cat eũ q̃ꝫ de alia re de mundo. Impoſſibile ẽ enĩ
q̄ hõ põt ad graciam dei aſcẽdere ul' ĩ ea ꝑ
ſeuerare ſine ſãcto dei timore ⁊ ſcõ pauore,
q̃ nõ hꝫ timorẽ dei ſignũ hꝫ ꝑeũdi. Timor

dñi facit humiliter obedire. et caput uſqꝫ ad terrã flectere ſub iugo obediẽtie ſãcte. Et quanto quis maiorẽ dei timorẽ habet. tãto plus orat. Cui aũt datur gr̃tia ſacte oracõnis. nõ eſt puũ donum. Opera hoĩs q̃tumcũqꝫ videantur mag̃ nõ ſunt ſcðm eſtimacõem hoĩs. ſed ſcðm eſtimacõem et beneplacitũ dei. Et ideo ſemp eſt nobis timẽdum

De virtute ⁊ pace

Qui paciẽter ſuſtineret tribulacões ꝓpter deum cito veniret ad magnam gratiã. et eſſet dñs hui⁹ mũdi. et teneret iã pedẽ in alio mũdo. Quicq̃d hõ facit ſiue bonũ ſiue malũ. ſibimetipſi facit. nõ debes ſcãdalizari ſi quis tibi facit iniuriã. ſed debes cõpati peccato eius. Suſtinere debes paciẽter iniurias a proximo tibi factas ꝓpt deũ ⁊ ꝓpter proximũ. ⁊ ꝓpter teipſũ. Quãtũ quis patus eſt ſuſtinere tribulacões ⁊ iniurias ꝓpter deũ tantũ eſt mai⁹ apud deũ ⁊ nõ amplius Et quãto quis eſt flexibilis a tribulacõne ⁊ dolore ſuſtinẽdo ꝓpt deũ tãto minor eſt apud deũ. ⁊ nõ cognoſcit quid ſit deus. Si quis dicit tibi malũ adiuua illũ. et ſi quis dicit tibi bonũ redde illđ deo Adiuuare aũt debes eum ut ſi dicit

tibi mala tu de teipo dicas deteiora. Si
vis facere partem tuam bonam. fac ptem
tuam malam. hoc eſt. factū ꝛ dictū alteius
lauda ⁊ tuū inculpa. Et ſi vis facere pte
tuam malam factum ꝛ dictum tuum com
mēda ⁊ partem alteius vitupera, quando
igitur aliqs contendit tecum ſi vis vince
re perde, nam in fine quādo crediderís te
vicisse inuenies te perdidisse. Via ergo
ſaluacōnis eſt via perdicōnis. Non ſum⁹
boni portatores tribulacōnum. qꝛ non ſu
mus ſectatores ſpūaliū ꝯſolacōm Qui eni
fideliter laboraret in ſe ꝛ p ſe ⁊ ſup ſe. ſuaui
ter oia ſuſtierz. iniuriā nulli facias, ⁊ ſi qs
tibi facit iniuriā. pacieter ſuſtine eā amo
re dei ⁊ p remiſſioē pccoꝝ tuoꝝ. Ne offen
das proximū ſʒ trahas eū ad deū Multo ei
meli⁹ ē vnā ꝯuem iniuriā ſuſtiere ſine m
mure aliq ꝓpt amorē dei. qꝫ paſcere cētū
paupes. ⁊ qꝫ ieiūare uſqꝫ ad celū ſtellatū
tpe longo, qd ꝓdeſt hoi deſpicere ſeipm ⁊
tribulacōes ſuo corpi facere i ieiūijs vigi
lijs diſciplis ꝛ oracōibꝫ. ⁊ nō poſſe vnā in
iuiam ſuſtiere a proxio de q ſuſcipiet ma
ius pciū qꝫ de ſuis q port ſua ꝓpa volūtate.
Suſtiere tribulacōes ſine mmure magis

purgat peccāta hoīm q̄ effuſio lacrimaꝝ.
Beatus ille q̄ ſemp habet āte oculos ſuos
peccatū ſuū ⁊ beneficia dei. q̄ libenter et pa
ciēter ſuſtinet tribulacōnes ⁊ anguſtias.
vnde debet expectare ꝯſolacōes magnas
Beatus ille qui nō petit nec deſideāt aliq̄
cōſolacōem ſub celo ab aliq̄ creatura Nō
exſpectat homo p̄miū a deo ſi huilis eſt ⁊
quietus ſolūmodo dū bene ſatis ſit ei in oī
bus. Qui ſemp bene haberet corā ocul' pec
cata ſua in nulla tribulacōe deficeret. Oīe
bonum quod habes recognoſcere debes
a deo ut omne malum a peccato tuo. Si
aliquis homo feciſſet ⁊ faceret oīa bona q̄
fecerūt ⁊ faciūt ⁊ facerent omnes hoīes de
mūdo. tamē ſi bene ſe inſpicit inueīt ſe ſem
per contrium bono ſuo. Dixit ei quidā fra
ter. Quid faciem⁹ ſi veniūt in tēpore nr̄o
tribulacōnes multe. Reſpondit. ſi plueret
dn̄s lapides ⁊ ſaxa de celo. nō nocerēt. Si
eſſem⁹ tales hoīes q̄les eſſe deberem⁹. ſi hō
eſſet qualis eſſe deberet. malū ſibi cōuerte
retur in bonū. Sicut eni habēti malā vo
lūtatem ipſum bonū conūtitur in malum
Ita habēti bonā volūtatem omne malum
conūtitur ſibi in bonū. Oīa enim magna

bona ⁊ magna mala ſuſtinꝰ in hoīe q̄ vidˀi
nō poſſunt. Ad infirmitatem magnam ⁊
laborem magnū ⁊ famē magnā ⁊ iniurias
mag̃s alicui fcās ↄcurrūt peſſimi demōes.
Si vis ſaluari nō petas tibi fieri iuſtitiā
ab aliq̄ creatura. Viri ſācti bō faciūt ⁊ ma
la paciūtur. Si cognoſcis te offendiſſe
creatorē tuū ⁊ bonū oīm cognoſce. qꝛ dig
nū eſt vt oīa te pſequātur et vindicent in
iuriam quā feciſti deo tuo. Ab oībus crea
turis debes paciēter ſuſtiere moleſtias ti
bi factas. qꝛ ↄtr̃ aliquā nō habes iuſticiā.
cum ſis dignus puniri ab omnibꝫ. Mag̃
virtus homini eſt vincere ſemetipſum Si
vincis temetipſum. vincis inimicos tuos
omnes. ⁊ puenies ad omne bonū. Mag̃
virtus eſſet ſi quis pmitteret ſe vinci ab
omnibus hominibus. qꝛ talis homo eſſet
dn̄s huius mūdi. Si vis ſaluari. conare
ut deſperes ab omni conſolatione quam
poteſt tibi aliqua creatura mortalis dare.
qꝛ maiores ⁊ frequentiores ſunt caſus ex
conſolacōnibus q̈ꝛ ex tribulacōnibus ac
cedentes. Nobilis eſt natura equi. qꝛ li
cet ſit in velociſſimo curſu. tn̄ is qui eū eq̄
tat pōt eū auertere ab vna via ⁊ dirigere

ad aliā ꝓ velle ſuo, ſic deberet hō impetu
ire ſue ꝑmittere ſe regi ab alio q̄ corrigit
eū vel ad ſolā memoriam dei deberet hō
deſiderare quātum eſt ꝓ ſe ⁊ alapas ⁊ co-
laphos ⁊ ut hoīes eū trherent ꝑ capillos.
Murmurauit qͦꝫ corā eo religioſꝰ quidā
de quadā obediētia graui ſibi data. Cui
dixit frater egidiꝰ. Dice mi q̄to plꝰ mur-
muras. tāto plus te oneras. ⁊ quanto hu-
milius ⁊ deuotius ſubmiſeris caput iugo
obediētie ſācte. tanto leuiꝰ et ſuauius tibi
erit. Tu nō vis vituparí i hoc mūdo ⁊ vis
honorari i alio. nō vis maledici ⁊ vis bene
dici, nō vis laborare ⁊ vis q̄eſcere, deceptꝰ
es. qꝛ ꝑ vituperium venitur ad honores. ꝑ
maledictionē habetur benedictio. ꝑ labo-
rem req̄es Prouerbiū verū eſt. Qui nō vult
dare de eo qđ diligit. non pōt de eo habe-
re qđ vult Non mireris ſi proximꝰ aliqñ
te offendit. qꝛ martha q̄ ſancta fuit vole-
bat prouocare dn̄m ɔtra ſororē ſuā car-
lē, tamē iniuſte murmurabat martha de
maria. qꝛ quāto plura mēbra amiſeāt quo
ad vſum maria q̄uā martha tāto plus la-
borabat quā amiſerat enī loq̄lam viſū au-
ditū ⁊ greſſum. Stude eſſe gratioſus et

virtuoſus. ꝯ pugna cōtr̄ vicia. et ſuſtine paciēter tribulacōes ꝯ verecūdias. Nō ē enim aliud niſi ut vicas teipm̄. qꝛ parꝫ eſt boi attrahere aīas ad deū. niſi vicat ſeipm̄.

De ſācta ſollicitudine ⁊ vigilātia cordis

Ociosus hō amittit hunc mūdū ⁊ aliū. non fructificādo ſibi nec alijs. Impoſſibile ē virtutes acq̄rere ſine ſollicitudīe et labore. Si tu potes eſſe in tuto. non te ponas in dubio. Ille ē in ſecuro q̄ laborat ꝓ deo uł ꝓ celeſti regno. Juueis q̄ laborē recuſat. regnū celoꝝ recuſat. Si ſollicitudo nō ꝓdeſt negligētia non obeſt, ſicut ociōſitas mala ē via ad īfernū. ita occupatio ⁊ quies ſācta ē via ad celum, deberet hō eſſe ſollicitus ad cuſtodiendam gratiam ſibi datam a deo ꝯ cū ea fideliter laborare. qꝛ ſepe amittit homo fructus ꝓ frondibus ⁊ grana ꝓ paleis. Quibuſdam vero dat deus fructus ꝯ frondes facit eis caras. quibuſdam vero dat vtrūqꝫ ꝯ quidā carent vtroqꝫ. Maius reputo bona creata a dn̄o cōſeruare q̄ꝫ ea acquirere, qui nouit acquirere et neſcit reponere nunq̄ꝫ ditabitur, ſcire vero reponere et neſcire acq̄rere

nō eſt magnū, multū lucrātur multi. ſed
nunq̄ fiunt diuites. q2 que lucti ſunt. neſ
ciūt exponere. Et aliqui paulatī lucrātur et
diuites fiūt. q2 que lucrātur bene cuſtodi
unt. O q̄ntum fluui9 imber congregacōm
aquaꝝ haberet ſi cōtinue nō deflueret, hō
petit a deo donū ſine menſura et ſine fine. et
vult ei ſeruire cū menſura et cum fine. Qui
vult ſine mō et ſine fine amari et remune
rari. deb3 ſine mō et ſine fine amare et ſeruire,
Pꝫ negligētiam ſuam amittit homo pfec
tionem ſuā. Loq̄batur ſemel frater Egi
dius cuidam volēti pgere romam dicens.
Quādo ibis p viam noli attrahere tibi que
videb ne impediāt te. et ſcito eligere bonā
monetam a falſa, multe enim ſunt aſtucie
inimici et ei9 laquei varij et oculti. Beat9
qui exfructat corp9 ſuū amore altiſſimi et
de bono qd facit a celo inferi9 p̄mium nō
req̄rit. Si q̄s eſſet pauprim9 valde et dice
ret ei aliq̄s. frater accōmodo tibi hāc rem
meam ut p tres dies exfructes eam et per
hoc habebis theſaurū infinitū. nōne iſte
paup ſi cōſtaret ſibi hoc eſſe verū ſtuderet
ſollicite rem illā exfructare? Res mutuata
nobis a deo eſt caro nr̄a. et quaſi tres dies

ſūt totū tēpus vite nr̄e. Si vis ergo frui
ſtude lucri, ſi nō laboras quō quieſcas? ſi
oēs agri ⁊ vinee hui⁹ mūdi eſſent vni⁹
hoīs q̄ nō coleret eos nec coli faceret. quē
fructū inde pciperet? Ali⁹ habēs vero puā
q̄ntitatem agroꝝ ⁊ vineaꝝ ⁊ ipos coleret.
p ſe ⁊ pluribꝫ alijs pcipit inde fructus. Si
q̄s vult facere malū vix petit ꝯſiliū ſup hoc.
⁊ ſi vult facere bonū ſtudet cōſiliū a multis
pq̄rere. Puerbium vronicū eſt. Ad ſpem vi
cini tui nō ponas ollas ad ignē. Nō eſt
hō btūs ſi bonā habet volūtatē ñ hoīs opi
bus ſtudeat eā cōſeq̄. qꝛ ad hoc dat de⁹ hoī
gr̄ciam ut ⁊ ſeq̄tur eā. Dixit ſemel fratri Egi
dio quidam homo vagabundus ut vide
batur. frater Egidi. fac michi conſolatio
nem. Reſpōdit frater Egidius, ſtude te be
ne habere. et habebis conſolacōnem. Nihil
eni quis paret ī ſe locū deo. nō inueīt locū
creaturis dei. Quis eſt q̄ velit facere id qđ
eſſet meli⁹ nō ſolū aīe ſed etiam corpori in
hoc mūdo. tunc ergo nec bonum aīe nec bo
num corpori volum⁹ facere. Ego poſſem
iurare veraciter q̄ q̄ alleuiat ſibi iugū dei
⁊ aggr̄uat ſ illō. ⁊ q̄ illō ſ aggr̄uat. ipꝫ ſibi
alleuiat. Utinā facerēt hoīes q̄ eſſꝫ meli⁹

etiam eoꝝ corporibꝫ in hoc mūdo, qui fecit alium mūdum fecit ⁊ iſtum ⁊ de bonis que tribuit in alio mūdo poteſt in iſto tribue re. ⁊ corpus ſētit de bonis aīe. qꝛ bonum ⁊ malū anime redundat in corp9 ſuū. Tūc dixit ei quidam frater, Forte moiemur an teq̄ꝫ bonum nr̄m cognoſcamus. Qui ait, Pelliparij cognouerūt de pellibꝫ. cerdones de calciamētis. fabri de ferro et ſic de alijs artibꝫ. Quomō aūt homo poteſt ſcire ar tem in q̄ numq̄ꝫ ſtudet? Credis tu qꝛ mag ni dn̄i debēt magna dona, ſtultis ⁊ iniquis hominibꝫ non dant. Bona opera ſunt via ad oīe bonum. ſicut mala opera ſunt via ad omne malū. Beat9 ille quē nulla res a celo inferius dedificabit. ⁊ qm̄ omnia q̄ videbit et audiet vel ſciet edificabunt. Et de oībus ſtudet elicere vtilitatem ſuam

De contemptu mundi

Ve homini illi qui ponit cor ſuū et deſi derium ſuū ⁊ vires ſuas in rebꝫ terreis. ꝓpter quas relinq̄t ⁊ ꝑdit bona celeſtia ⁊ terrena. Aq̄la qui volat alte ſi haberet al ligatam cuilibet ale vnā de trabibus eccle ſie ſācti petri. nō volaret ita alte Multos vidim9 laborātes frāgendo ſaxa. cauando

mōtes ⁊ alia opa grauia corpori faciendo.
ſed ꝓ anima quis ita viriliter laborat? a
uarus eſt ſimilis talpe que non credit aliū
theſaurum eſſe nec aliud bonum niſi caua
re terram et inhabitare eam. tamen ſūt the
ſauri alij quos ignorat. Aues celi ⁊ beſtie
terre ⁊ piſces aquarum quādo habent ci
bum ſibi cōpetētem contēti ſunt. Cū ergo
hō contēt9 nō ſit reb3 terreis qui ſemp ſuſ
piret ad alia patet ꝙ ad iſta nō fiat pñci
paliter fact9 ſ3 ad alia/ corp9 factum eni
fuit ꝓpter aīam ⁊ mūd9 iſte ꝓpt̾ aliū mū
dum. Mūd9 iſte talis cāpus ē ꝙ habēs
ex eo ptem maiorē habet ptem deteiorem
Itē dicebat ꝙ nō placebant multū btō
franciſco formice ꝓpter nimiā ſollicitudi
nem quam habēt congregādi victualia
ſua. Sed aues celi magis placebant ei.
ꝙ non cōgregant in horrea. Caro noſtra
eſt ſicut porcus. qui auide currit in lutum
⁊ delectatur in luto. Caro noſtra eſt ſicut
ſcrabro q̄ ſemp ſtercus eq̄nū voluere dele
ctatur. Caro nrā eſt ſicut pugil dyaboli
Dixit ei quidam frater. Quō poſſemus ca
uere a vicijs corpis. tūc rn̄dit frat̾ Egidi9
q̄ vult trāſferre maḡ ſax̄ et trabes grandes

ſtudet eas trāſferre ingenio magis q̄ vi
ribus. et in hoc facto eſt ſimpliciter procedē
dum, omē vicium ledit caſtitatem. eſt enī
ſicut ſpeculum clarum qd' p ſolum anheli
tum obſcuratur. Impoſſibile eſt enim hoīez
venire ad gratiam dei. dum ei placet in carli
bus delectari. Volue igr̄ et reuolue deſup et
deſubt9 hinc inde. Et nō eſt aliud q̄ pugn̄
re contr̄ carnem que vult te tradere die ac
nocte, q̄r qui vincit. omnes inimicos ſuos
vincit et deuenit in omē bonum. Dicebat aūt.
Int' oīes virtutes ego p̄eligerem ſāctam
caſtitatem. Dixit ei quidā frater. Nonne
maior virtus eſt caritas q̄ caſtitas? Reſpō
dit ei frater egidius Quid eſt caſti9 caſti
tate. frequēter cantādo. dicebat. O ſācta
caſtitas qualis es? tu es talis et tāta. qualē
et quātam te fatui non cognoſcūt. Dixit
ei quidā frater, q̄d vocas tu caſtitatē, tūc
rn̄dit. Caſtitatem voco omēs ſenſus cuſto
dire gr̄tia dei

De pugn̄ temptacōm

Gratia magna in pace cuſtodiri nō
poteſt. q̄r ſemp oriūtur multa cōtra
ria, quāto enim gratioſior erit tāto plus a
dyabulo impugn̄tur nō tamen debet homo
propter hoc ceſſare ſequi gratiam ſuā. quia

quanto grauior fuerit pūgna ſi vicerit maior erit corona Nos ideo non habem⁹ multa impedimenta. qꝛ nōs ſumus tales quales eſſe deberemus. Verumtamen ſi q̃s bene iret per viam dn̄i nec fatigacōem haberet nec tedium. ſed ī via ſeculi fatigacōnem habet homo et tedium vſqꝫ ad mortem. Reſpōdit ei quidam frater. Tu videris dicere duo contrr̄ia ſibimetipſi. Reſpōdit ei frater Egidius. Nōne demones currūt pocius ad hominem habētem bonam voluntatem q̄ꝫ ad alios. Ecce impedimentum, ꝛ ſi quis venderet denariatam ſuam plus milies q̄ꝫ valeret quam fatigacōem ſibi ſentiret. Ecce ſoluta eſt contrarietas. Dico ergo. q̄ꝫ to quis pleior fuerit virtutibus. tanto magis infeſtatur a viciis. et tāto magis ea debet habere odio. De omni vicio qd̄ vīces virtutem acq̃res. ꝛ de quocumqꝫ vicio amplius tribularis de eo magis premium recipies ſi deuīcas, quacūqꝫ de cauſa hō amittit ire p viā dn̄i ſui. ip̄a de cauſa amittit premiū ſuū. Dixit ei quidā. Temptor tēptacōe peſſima, frequenter et pluies rogaui dn̄m ut auferret eā a me. ꝛ nō aufert eā. R̄ndit frat̄ egidi⁹, q̄ꝫ to aliq̃s

rex munit ampli⁹ milites ſuos armis.tan
to vult ut fortius prelietur. Si quis etiā
vadit ad ꝓlium oracōis quaſi ſine armis
qꝛ ſentit ſe aridū ⁊ indeuotum.deus vidēs
fidelitatem ei⁹. ponit in eo ſignū armorū
ſuoꝝ. Sic ē de temptacōibꝫ aliqn̄.ſic acci
dit de agricola qui vidēs ſiluā arborum et
veprium ī aliquo territoio ſuo in quo vel
let facere nouale ⁊ granum ſemīnare.ſed
multis laboribꝫ ⁊ anguſtijs et ſudoibꝫ fati
gatur anteq̄ recolligat inde granum.et
q̄n qꝫ eum penitet qꝛ laborem illū aſſump
ſerit ꝓpter labores et anguſtias q̄ ſibi in
opere illo emergūt. Primo nāqꝫ intuetur
ſiluam ſtipādam fructibꝫ et nō videt gra
nū. Secūdo cū laboribus multis incidit
arbores ⁊ nondum videt granū. Tertio
cū multo labore ⁊ graui euellit radices ar
borū ⁊ nōdū videt granū. Quarto ꝓſcin
dit terrā ⁊ aptat ⁊ nōdum videt granum.
Quinto arat iterū terrā. Sexto ſemīnat
eam. Septīo purgat eam. Octauo me
tit. Nono triturat. Et hec omnia cū labore
multo facit. Decimo repōit cū gaudio.q̄ſi
nō recordans tāti laboris ꝓpter fructum
multū quē habet in fine. Multos etiam

labores alios plures istis quos oēs bene
dixeit ꝓpt' gaudiū q₂ fructū bonū pcipit.
Itē dixit ei quidā, q̄d possem facere. si
enī facio aliq̄d bonum habeo inde vanā
gloiam. ⁊ si facio malū. incido ī tristitiā ⁊
quasi in desperacōem. Respondit ei frater
Egidi⁹. Bn̄ facis si doles de pccis tuis. tn̄
cōsulo tibi ut doleas modeāte, semp enī de
bes credere q₂ maior sit potētia dei ī pcēdo
q̄ tua in peccādo, si deus facit miseicordiā
alicui magno pccōri credis tu q₂ minus
pccōr relinq̄tur. Ceterū ꝓpt' temptacōem
inanis gloie nō desistas facere bonū. Si
enim agricultor volens iacere semen ī ter
ra diceret intra se. Nolo semmare. q₂ si se
minauero forte venient volucres celi com
medent ex semine illo et ꝓpter hoc non se
mnaret. non haberet fructus terre ad cō
medēdum. Si aūt semnat. licet aliquid
de semine illo pereat. tn̄ maior pars rema
nebit ei. Sic est ille q̄ temptatur a vana
gloia ⁊ pugn̄t cōtra eam. Quidam frater
dixit fratri Egidio. legitur de btō bernārdo
q₂ sel' dixit septem psalmos pn̄iales nec
quidq̄d aliud cogitauit nisi sup hijs q̄ di
cebat. Rn̄dit frater Egidi⁹, mai⁹ reputo

ſi caſtrū aliquod fortiter impugnatur. et cuſtos caſtri defendit ſe viriliter et valēter.

Sequitur de virtute

Dicebat ſemel quidā iudex ſecularis fratri Egidio. Quō poſſemus nos aſcendere ad ſtatū gratie et virtutis? Reſpōdit frater Egidius. Primo debet hō dolere de peccatis ſuis. poſtea pure cōfiteri. deinde facere penitentiā ſibi impoſitam. poſtmodū cuſtodire ſe a peccatis oibus et occaſioīb; peccatoꝝ. tādem debet ſe exercere in bonis opibus. Benedictū ſit illud malū. quod conuṫitur hoī in bonum Et maledictū ſit illud bonū qđ conuṫitur hoī in malum. Libēter debet hō ſuſtinere mala in hoc mūdo, quia de hoc dedit nobis exemplū in ſe ipō dn̄s noſter ihesus xp̄us. Beatus qui habet dolorē de peccatis ſuis et plorabit die ac nocte nec cōſolabitur ī hoc mūdo donec perueniat illuc ubi oīa deſideria cordis ſui cōplebuntur.

De gratia oracōnis

Oratio eſt iniciū et cōplemētum oīs boni, oratio illuſtrat animā. et p eam cōgnoſcitur bonū et malū. hanc oracōem debet facere quilibet pccōr ad deum. vt det illi cōgnoſcere ſuam miſeriam et ſua peccā

⁊ eius bn̄ficia. Qui neſcit orare. non cog
noſcit deū. Oēs qui debēt ſaluari ſi habēt
vſum oracōis. de nccītate oportet ut ī fine
ſuo ad oracōem ſe conūtant. Ponamus ꝙ
aliq̄ mulier verecūda multū ⁊ ſimplex. ha
berz vnicū filiū valde dilectū. q̄ ꝓpter offen
ſam aliquā captus eſſet a rege ⁊ ad ſuſpē
dium deduceretur. Nōne hec mulier licet
verecūda ⁊ ſimplex ſolutis crinibꝫ ⁊ nuda
to pectore vociferādo clamaret. ⁊ ad regē
rogādo currerz ꝓ liberādo filio ſuo. Amor
filij ⁊ nccītas. mulierem verecūdam ⁊ vix
extrā limitem domus ſue exeūtem prius. q̄ſi
effrōtem poſtea redderz. ⁊ p plateas īnt
hoīes eiulātem. ⁊ de ſimplici efficerz ſapiē
tem. Hic bene ſciret ⁊ vellet orare q̄ mala
ſua ⁊ pericula ⁊ dampna ſua veraciter cog
noſceret. Dixit ei quidam frater. Multū
deberet homo dolere quando non poteſt
in oracōe graciam deuocōis inuenire. Reſ
pondit frater Egidius. Conſulo tibi. ꝙ
plane facias fructum tuum. Si enim ha
beres aliquātulū boni vini in vegete ⁊ fex
eſſz ſub vino. velles tu vegetem cōcutere ⁊
vinū cū fece miſcere. Nō eſſz hoc faciēdum.
Et ſi mola molēdini nō facit aliqn̄ bonā fai

nam. molēdinarius nō cōfringit eā statī cū malleo. ſed plane ⁊ paulatiue repat eā. ⁊ ſic facit bonam farinā. Facias tu ſiliter. et cogitate nullatenꝰ dignū eē ɔſolacōem aliq̄ꝫ in oracōe a deo recipe. Nam ſi quis vixiſſet ab inicio mūdi vſqꝫ nunc. et victurus eſſet vſqꝫ ad finem eius. et in oracōne deduxiſſent oculi eius oī die plenā parapſidem lacrimaꝝ. nō eſſet dignꝰ in fine mūdi ut deus cōſolacōnem vnicā daret ei. Dicebat ei frater quidā alius. Quare plures temptacōnes patitur hō dum orat deū. q̄ aliis tēporibus. Reſpōdit frater egidius. Cū aliquis habet cauſam contr̄ aliquem adūſarium ſuū in curia pn̄cipis alicꝰ. Si homo iſte vadit ad pn̄cipem illum ut ꝓponat ⁊ faciat aliqd̄ contr̄ adūſarium. Adūſariꝰ ille hoc sciēs opponit ſe illi totis viribus ne ſentētia detur ꝓ iſto. ſic facit dyabolꝰ contr̄ nos. Ideo qꝫ ſi ſteteris in colloq̄o cū aliis videbis freq̄nter te nō ſentire bella multa tēptacōm. ſed ſi ad oracōem perrexeris ad recreādam animā tuam tūc ſencies ɔtr̄ te ignita iacula inimici. non debes ꝓpter hoc relinq̄re oracōem ſed firmꝰ ſtare. qꝛ hec eſt via ad ſupnā patriam. et ille

qui ꝓpter hoc oracōem relinq̄t eſt ſic ille
qui de ꝑlio fugit. Dicebat ei quidā. Mul
tos video habere graciam deuocōis ⁊ lac
marū. qn̄ ad oracōem vadūt. Ego aūt vix
poſſum inde aliq̄d ſētire. Reſpondit frater
Egidi9. Labora fideliter ⁊ huiliter. q2 grām
quam nō dat tibi deus vna vice dare tibi
poteſt in alia vice. ⁊ q̄d nō dat tibi ī vno
die vel in vna ſeptimana vl' in vno menſe
vel in vno anno. poteſt tibi dare ī alio die
vel in alia ſeptimana vl' in alio mēſe vel in
alio anno. Pone laborem tuum ⁊ de9 po
net grām ſuam ſic placebit ſibi. Faber q̄
fabricat cultellum multas dat tonſiones
ſup ferrum de quo facit cultellum anteq̄
cultellus perficiatur. ſed poſtremo in vna
ꝑcuſſione cultell9 ꝑficitur. Multū debet
hō ſollicit9 eſſe de ſalute ſua. Si eni tot9
mūdus eſſet plen9 hoībus etiam vſq3 ad
nubes ſi poſſibile eſſ3. ⁊ de hijs omnib3 nō
deberet hō ſaluari niſi vnus ſolus. tamen
quilibet deberet ſequi gratiam ſuā ut eſſet
ille vnus. quia nō eſt amittere corrigiam
calciamenti. amittere ſupernam patriam.
Sed ve nobis. quia eſt qui det ⁊ non eſt
q̄ accipiat. Alio tēpore queſiuit quidam

a fratre Egidio. Quid facis frater Egidi?
Reſpōdit. facio malū. Iterū dixit illi fratri
egidio, qd malum facis tu q̃ es frater mi
nor? frater egidius dixit cuidā frateri mi
nori aſtāti. frater quis eſt paratior, uľ deꝰ
dare graciā ſuam vel nos recipere? Rndit
frater ille, deꝰ ē paracior dare q̃ꝫ nos recipe
re. Dixit frater Egidiꝰ. Et facimꝰ nos bene?
Reſpōdit frater ille. Ymmo facimꝰ male. Et
confuſus frater Egidiꝰ ad illū q̃ queſieāt
ab eo q̃d faceret. ait. Ecce patet q̃ꝫ dixerā
tibi verum. cū dixi me facere malum. Item
dicebat. Multa bona opa commēdantur
in ſac̃ ſcriptura. ut veſtire nudos. paſcere
famelicos ⁊ alia multa. tn̄ de oracōe loqn̄s
tes deus ait. Nam ⁊ pater tales querit. q̃
adorāt eum. bona opa adornāt aīaꝫ. Sed
oratio eſt nimis magnum q̃d. Item dice
bat. Sācti religioſi ſunt ſicut quidam lupi
ſāncti q̃ vix exeūt in publicū niſi ꝑ magna
neceſſitate. ⁊ tūc in publico nō contrĥūt
magnam moram. Dicebat fratri Egidio
frater quidā familiaris eiꝰ. Quare non
exis aliqn̄ ad ſeculares volētes tibi loqui?
Reſpōdit frater egidiꝰ. Volo facere proxi
mo meo cū bono animo, nō credis q̃ꝫ darē

pocius mille libras aliqn̄ si haberem eas
q̄ȝ ego darem me proximo. Respōdit frater.
Credo. Frater Egidius dixit. Et credis q
ego darem pociꝰ quatuor milia librarum
q̄ȝ darē me aliqn̄ proximo. Rn̄dit ille. Credo.
Dixit ei frater Egidius. Dn̄s dicit in euāge
lio. Qui relinq̄t prem a m̄rem a fratres a
sorores a c̄ ꝓpter nomē meū. cētuplū acci
piet in hoc mūdo ¶ Fuit aūt quidā rōnꝰ
q̄ intrauit ordinem nr̄m cuiꝰ facultates di
cebātur valere lx milia librarum. Ergo aliq̄d
magnū ē ad qd dat deꝰ aliq̄bz in hoc mūdo
ex q̄ valerēt cencies lx mille libras, sȝ nos
sumꝰ ceci a velati, si videremus aliquē ho
minem graciosum multū et virtuosum nō
possemꝰ ferre pfectōem eius. Si q̄s esset
vere spūalis vix vellet videre aliquem vl
audire vel moram facere cū aliquo nisi ꝑ
necessitate sȝ semꝑ optaret solitarius esse Di
cebat iterū de seipō. Ego pociꝰ vellem esse
cecus q̄ȝ eē pulcher hō de mūdo. vl dicior
vl sapiētior vl nobilior hō de mūdo. Dixit
ei quidam, q̄re tu pocius noles ista q̄ȝ esse
cecus. Respondit, q2 timeo ne impedirent
iter meum. Beatus erit q̄ nec cogitabit
nec dicet nec faciet aliquid reprehensibile

Int͛rogauit aliqn̄ frater Egidi9 quēdā
dicēs, quid dicūt ſapiētes eſſe contēplacō
nem? Ac ille dixit Neſcio. Ac ille. Vis ut di
cam tibi q̄ michi videtur? Et ille ait. Volo.
Dixit frater Egidi9. Gradus contēplacōis
michi videtur ee ignis. vnctio. extaſis. cō
templatio. guſtus. reqēs et gloia. Item ſi
inueīs gratiam in oracōne ora. etiā ſi nō in
uenis ibi gratiam ora. q2 pilos capra2 ac
cipiebat deus in oblacōem. Int͛dum pl9
diligit rex pedem mi9 laborātis p eo. q̄ to
tam pſonam alteius multo plus laboran
tis. p eo q2 dn̄s reſpicit cor, quādo dn̄s de
dit p̄dicacōnem ſācto petro dixit ei q2 mi
norem ptem ſemp retineret ſibi dicens. et
tu aliqn̄ conūſus confirma fratres tuos.

De cautela ſpirituali habēda

Si vis bene videre erue oculos tuos.
ſi vis bene audire. eſto ſurdus. ſi
bene loqui. eſto mutus. ſi vis ambulare
abcide tibi pedes tuos. ſi vis bene opari.
mutila tibi manus. ſi vis bene amare. habe
te odio. ſi vis bene viuere. mortifica te. ſi
vis bene lucri. cito pdere. ſi vis eſſe diues.
eſto paup. ſi vis eſſe in delicijs affligere te.
ſi vis eſſe ſecur9 eſto ſemp i timore. ſi vis

exaltari huiliate . Si vis honorari deſpi
ce te et honora deſpiciētes te . ſi vis habere
bonū ſuſtīe malū. ſi vis eē in q̄ete. labora. ſi
vis bñdici deſidera maledici. O q̄ꝫ mag̃ ſa
piētia ē ſcire hec facere. et q̄ hec mag̃ ſūt nō
oib; data ſūt. Si mille anis vixeit hō nec
haberet ex os ſuū ſatis haberꝫ facere intr̄
ī corde ſuo. nec poſſet ad ꝑfectū oplemētū
peruenire. tātum haberet facere ſolū intus.
Nullꝰ deberet velle videre aliq̄d ul' audire
ſiue loq̄ de aliq̄ re niſi uſq; ad vtilitatem
ſuā. nec vltra ꝓcedere vllo mō . Qui non
vult cognoſcere non cognoſcetur, ſed ve
nob. qm̄ illi q̄ habēt dō dei nō cognoſcūt.
et q̄ nō habēt nō q̄runt, hō fingit deū q̄lem
vult. ſꝫ ſemp ipe ē q̄lis ipe eſt ¶ De ſciētia
et vtilia inutili et de p̄dicacōe verbi diuini

QVi vult ſcire ſatis inclinat caput ſa
tis et opetur ſatis et trahit vētrem p
terrā. et dñs docebit eū ſatis . Suma ſapi
ētia ē bō opa facere et bñ ſe cuſtodire et iu
dicia dei oſideāre. Dixit ſel' cuidā volēti ire
ad ſcolas cā diſcēdi. Cur vis ire ad ſcolas?
Summa tocius ſapientie eſt timere et a
mare, hec duo ſufficiūt tibi. Tantam ſapi
entiam habet homo q̄ꝫ tum boni operatur

⁊ non plus. Nõ ſis nimis ſollicit9 fore vtil' alijs. ſed eſto magis ſollicitus ut ſis vtilis tibi ipſi. Volumus aliq̄n multa ſcire pro alijs ⁊ pauca ꝑ nobis. Verbū dei non eſt dicētis nec audiētis. ſed opantis illō. Multi neſciētes natare intrauerūt in aq̄s ut adiuuarēt peūtes in eis ⁊ cū peūtibus pierūt. Prius erat vnū malū poſtea ſunt duo. Si bene ꝓcuras ſalutem aīe tue bene ꝓcurab ſalutem oīm amicorū tuoꝝ, ſi bene facis factum tuū. bene facis oīm factum bene volētium tibi. p̄dicator verbi dei poſitus eſt a deo. ut ſit cādela ſpeculum ⁊ vexillifer populo dei. Beatus ille q̄ ita dirigit alios ꝑ viam rectam ꝙ ipē non ceſſet ire ꝑ eam. ⁊ ſic incitat alios ad currēdum ꝙ ipē currere nō deſiſtat. et ſic eſt adiutor alijs ꝙ fiāt diuites ut ipē ex hoc nō fiat paup. Credo ꝙ bonus p̄dicator magis loq̄tur ſibi q̄̄ alijs. Videtur michi ꝙ qui vult animas peccatoꝝ trhere. magis debet timere ne ipſe male ab eis trhatur. q̄̄ ſollicitus eſſe ut trhat. Cui quidā frater. Quō tunc. Et ille. Claude oculos tuos ne videāt vanitatē. Illi q̄ dicūt nō apphendunt ⁊ illi qui audiut nō intelligūt. Dixit ei quidā. Quid eſt meli9

p̄dicare an facere? Respondit, quis magis meretur. vadēs ad sāctum iacobū. vel ad ſcm̄ iacobū oſtēdens viā. Video multa q̄ nō ſūt mea. multa audio q̄ nō intelligo. ⁊ multa loquor q̄ nō operor. Ergo videtur ꝙ p ſolū viſū loq̄lam et auditū nō ſalvatur hō

De verbis bonis ⁊ malis

Qui loq̄tur verba bona eſt quaſi os dei. ⁊ q̄ loq̄tur verba mala eſt quaſi os dyaboli. Qn̄ ſerui dei cōgregātur ī aliquo loco ad loquendum. debēt tractare de pulchritudīe virtutū ut placeant eis virtutes. qꝛ ſi placerēt eis virtutes. exercerētur ī eis. Et ſi ī virtutibꝫ exercerent̄. ſemꝑ ab eis virtutes āplius amarētur. Quāto homo magis plenus eſt vicijs. tanto magis ei neceſſarium eſt loqui de virtutibus. Sicut enim ex frequēti colloquio prauo de vicijs incidit quis in vicia faciliter. ſic ex frequēti colloquio ſancto de virtutibꝫ faciliter inducitur ⁊ diſponitur ad virtutes. Sed quid dicemus. de bono nō poſſemus dicere bonum nec de malo poſſuꝰ dicere malum. Quid ergo dicemus. de bono nō poſſemus dicere q̄ꝰtum bonum ſit nec de malo culpe ⁊ pene q̄ꝰtum malum ſit.

cū vtrūq₃ incomp̄hensibile ſit a nobꝫ. Ego non reputo minorem virtutem eſſe ſcire bene tacere. q̄ȝ ſcire bene loqui. Et videtur michi q̄ȝ homo debet habere collum ad inſtar gruis. vel q̄ſi p̄ multos modos trāſiret verbum anteq̄ȝ egredietur ex ore

De virtute perſeuerātie

Quid p̄deſt homini orare ieiunare elemoſinas facere. ſeipſum affligere. ſētire quoq₃ magna de celo. ꝛ nō p̄uenire ad portam ſalutis? Ecce aliq̄n apparet aliq̄ nauis in mari. formoſa maḡ ꝛ noua. multo theſauro. tn̄ ſi impedimēto aliquādo occurrēte ad portum nō p̄uenit ſed miſerabiliter perit. Et quid p̄fuit omnis illa bonitas ꝛ pulchritudo ei9? Et iterū in mari eſt quedā nauis difformis. non grādis. vetuſta deſpecta nō multo theſauro plena. ꝛ cū multo labore feliciter p̄uenit ad portum. euadēs picula maris. ꝛ hec ſola cōmēdatur. Simile accidit in hoībus huius mundi. Merito ig̃r omnibꝫ eſt timendum. Quāuis arbor ſit nata. nō ſtatim eſt mag̃. ꝛ ſi magna nō florida. ꝛ ſi floret non ſtatim p̄ducit fructum. cū p̄ducit fructus non ſtatim ſūt magni ꝛ ſi magni nō ſtatim maturi ꝛ

ſi maturi non tñ ad os hoīs oēs ꝑueniūt.
ſed multi decidūt ⁊ putreſcunt ⁊ a porcis ⁊
alijs beſtijs deuorātur. Dixit ei quidam.
Deus faciat te bene finire. Reſpōdit. Quid
michi ꝓdeſſet ſi regnū celoꝝ cētum annis
mēdicaſſem niſi bene finirē. Duo mag̃ bō
hoīs puto. deum amare et a pccīs cauere,
q̃ haberet hec duo haberet omnia bona

De religionibus

Dicebat frater Egidius de ſeipſo lo
quēs. Mallē modicū habere gracie
dei in religione q̄ꝫ multum ī ſeculo. qꝛ plu
ra ꝑicula et minora adiutoria ſūt in ſeculo
q̄ꝫ in religiōne, ſed peccator pl9 formidat
bonum ſuum q̄ꝫ malum ſuum. qꝛ timet pe
nitētiam agere ⁊ religionem intrare. pluſ
q̄ꝫ ī pcc̄o iacere uł in ſeculo remanere Qui
dam ſecularis pecijt cōſilium a fratre Egi
dio. vtrum expediret ei religionem intra
re vel nō. Reſpondit, ſi quis paup̄rimus
ſciret aliquem precōſum theſaurum ab
ſconditum in antiquo agro cōmuni. nūq̄ꝫ
ab aliquo cōſilia quereret vtrum ad the
ſaurum ire deberet, quanto magis ire ad
cauandum tantum theſaurum deberent
om̄es homines cū feſtinacōe ire. hec ut ille

audiuit. venditis oībus bōis ſuis ſtatim reli
gionē intrauit. Dicebat qꝫ frater Egidi9.
Multi religioēꝫ ingrediūtur ſed q̄ ad religio
nē ꝓueniunt non opantur, et ſunt huiuſmoī
ſicut agricola. qui ſi arma rolādi indueret
⁊ cū eis pugn̄re neſciret. Nō enim omnes
hoīes equū beyhardum ſcirēt eq̄tare nec
inſidētes ei ſibi neſcirēt a caſu cauere. Nō
reputo magnū terram alicu9 regis intr̄re.
nec reputo magnū dona a rege accipere. ſꝫ
reputo magnum ſcire ſicut decet ī terra re
gis ſtare. Curia magni regis eſt religio.
quā non reputo magnum intr̄re ⁊ aliqua
dei dona in ea recipe. ſed ſcire ſicut decet in
ea viuere. Pocius aūt vellē in ſeculari ſtatu
exiſtere ⁊ deuote ac ſollicite ad religioīs
ingreſſum ſuſpirare. qꝫ in religiōe exiſtere
⁊ peccare. Gloioſa virgo mater dei nata
fuit de peccatoribus ⁊ peccatricibus. tñ eſt
illud qꝫ eſt. ⁊ nō fuit de aliq̄ religione. De
bet religioſus credere ſe nō bene ſtare nec
bene viuere poſſe niſi ī religione. Videtur
michi qꝫ religio fratrum minoꝝ vere fuit
miſſa a deo in hūc mūdum ad magnā vti
litatem hoīm. Sed ve nobis niſi ſum9 tā
les q̄les eſſe debem9. Religio fratꝝ minoꝝ

videtur michi paupior ꝛ dicior totius mūdi. Hoc videtur michi graue religioſoꝝ viciū. quia nimis alte volūt ambulare. quia quāto gradus altior tāto caſus grauior. ¶ Et dixit ſanctus Frāciſcus. quod peccatum ſacerdotum maius eſt quam peccatum totius mūdi, quātum eſt ergo minoꝝ fratrū maius oīm ſacerdotum alioꝝ totius mūdi. quia gradus altior eſt quem deus ſeruauit ꝛ illū ſuis diſcipulis ſeruādum tradidit. Et qui oīa ſciuit preterita ꝛ preſentia ꝛ futura ꝛ oīa fecit. credendum eſt veraciter quod altiorem perfectionem ꝛ meliorem oīm ſtatuū elegit. Ille eſt diues qui ymitatur diuitem. ille ē ſapiēs qui ymitatur ſapientem. ille ē bonus qui ymitatur bonū. ille ē pulcher qui ymitatur pulchrū. ille nobilis qui ymitatur nobilem videlicet dn̄m iheſum criſtū

¶ De virtute obediētie ꝛ quibuſdā aliis virtutibus

QVāto magis reſtrictus ē religioſus ſub iugo obedētie tāto maiorē reddet fructū. et quāto magis ē religioſus ſubiectus ꝛ obediēs prelato ſuo propter honorē dei. tāto magis ē pauper ꝛ mūdus a peccato ſuo pre ceteris hoībus huius mūdi. Religioſus bn̄ obediēs ſimilis ē militi bn̄ armato ſedenti ſuper bonū equū

qui trãſit ſecurus in hoſtes et nemo eum
offendere poteſt. Religioſus aũt obediẽs
cũ murmure ſimilis ẽ militi inſidẽti equo
malo. ⁊ trãſiens inter hoſtes cadẽs et ab
inimicis quandoqꝫ capitur vulneratur in
carceratur vinculatur et qñqꝫ occiditur
Religioſus q̃ in ꝓpria volũtate vult viue
re. ad infernũ vult ire. Quã diu bos tenet
caput ſub iugo ĩplet horrea frumẽto. Bos
aũt non tenẽs caput ſub iugo. ſed vagã
do diſcurrens in cãpo. magnꝰ dñs videtur
ſibi eſſe. ſed ꝑ eum horrea non implẽtur.
Magni ⁊ ſapiẽtes ponunt caput humili
ter ſub iugo obediẽcie. ſtulti caput de ſb iu
go extrãhunt ⁊ obedire nolũt. Mater q̊qꝫ
qñqꝫ nutrit filiũ et exaltat. q̃ poſtq̈ꝫ mag
nus effectus eſt ꝓpter ſuꝑbiam ſuam nõ
obedit. ſed eam deridet ⁊ ſpnit. Maius re
puto obedire p̃lato homini ꝓpter amorẽ
dei. q̈ꝫ ipĩ creatori ꝑ ſeipſum aliquid impe
rãti. Videtur michi q̈ꝫ ſi aliquis eſſet in tan
ta gratia q̈ꝫ cũ angelis loq̃retur et vocare
tur ab hoĩe cui ꝓmiſit obediẽtiam. deberet
collocucõem angelorꝫ dimittere ⁊ hoĩ cui
ꝓpter deum ꝓmiſit obedientiam. obedire.
Qui vero ponit caput ſub iugo obediẽtie

⁊ pōſtea ėxtrāhit caput de ſubiugo obedīē tie ut viam ſeq̄tur pfectōīs. hoc eſt ſignū latētis ſupbie magne. Bona conſuetudo eſt via ad omne bonū. Et mala cōſuetudo ad oē malū. Si q̄s vixiſſ ab inicio mūdi vſq₃ mō ⁊ ſemp paſſus fuiſſet malū ī vita ſua ⁊ mō iret ad omne bonum. q̄d noceret ei oē malum qd paſſus eſt. Et ſi quis habuiſſ bonū ab inicio ſeculi vſq₃ mō ⁊ nūc iret ad oē malū. q̄d prodeſt ſibi omne bonum qd habuit. Dixit ei quidā ſecularis, Vellem in hoc mūdo diu viuere ⁊ in oibus habūdare. Reſpōdit, ſi viueres mille annis ⁊ eſſes dn̄s toci9 mūdi, qd premiū acciperes a carne tua cui ſeruiuiſti. Sed ī modico tempore q̄ bn̄ egerit ⁊ bn̄ ſe cuſtodierit recipiet premiū inenarrabile. Bona ſocietas eſt homini ſicut tiriaca ⁊ mala ſocietas ſicut venenum. Arbores que ſtant iux̄ viā interdū feriūtur ferro a trāſeūtib₃ ⁊ fructū nō ſināt maturari. ſic nocet ſtare in publico. Dixit quidā fratri egidio, q̄d poſſem facere ut ſētirē aliq̄ ſuauitatem de deo. R̄ndit. Inſpirauit tibi de9 vmq̄ bonā volūtatē, q̄ ait, ſic tociēs dixit ei pluies frat Egidi9 ī hec verba vociferās alta voce, q̄re

nō custodiuisti illam bonam volūtatem;
Et duxisset te ad maius bonū. Alius dixit,
q̄d faciā q₂ sum arid9 et indeuot9. Respō
dit yronice loquēs. Noli orare deum. neq₃
offeras mun9 ad altare, qn̄ dissipat impe
tus aque inundātis alueum et canalē aq̄
molēdini. molēdinari9 studet paulatiue
repare q̄ dissipata sūt, et similiter qn̄ mole
molēdinarij nō faciūt bonam farinam nō
frāgit statim malleo magno. sed paulatīe
repat et plane. eas martello puo tondēdo.
donec repentur. Religiosi vōti sūt a deo
maxīe ad vacādum oracōi humilitati et sup
ne caritati. Sed ve illis q̄ pdiderūt desi
derium boni sui: et volūt ire nimis alte. Dū
semel retulisset frater. Egidius cū multo
feruore quib9dam fratribus amicis suis
intimis. quō anno illo quo sāct9 frācisc9
trāsiuit ab hoc mūdo ad patriā celestem.
apparere dig̃tus fuerat cristus eidē fratri
egidio vigilanti visibiliter corpali cū ful
gore mire claritatis. multis vicib₃ p dies
quīdecim in loco fratris cetone. Quidam
ex fratrib₃ dixit eidem fratri egidio. Vellē
q₂ in eodem loco vbi cristus sic dig̃tiue cō
placuit apparere fieret vna pua ecclesia

de formoſis lapidibꝫ ꝛ pollitis, q̃ rn̄dit O
q̄ꝑ bn̄ dicis. qꝛ plures facte ſūt eccīe ī locis
vbi nō ita mag̃ fecit ſicῑ ibi. Dixit alius. Et
quo noīe intitulabitur iſta eccīa. Rn̄dit. De
beret vōri noīe feſti pēthecoſtes. id ē eccīa
ſpūs ſācti. Dixit ali⁹ Credis tu. qꝛ ſpūs ve
neit p⁹ tempora aplorꝫ ī aliquā pſonam
eo mō qꝛ venit ī aplos; q̃ ait. Si ego gloi
fico meipm̄ gloria mea nichil ē Cui frater
dixit Tu dicis qꝛ de⁹ tūc abſtulit tibi fidem.
Dic michi ſi placet ſi tu habes ſpē. Rn̄dit,
Qui non habet fidem quō hꝫ ſpem. Dixit
ei frater. Nōne ſperas te habere vitā eter
nā. Rn̄dit. Non credis tu qꝛ pōt deus dare
arrā vite eterne cui placet ſibi. Et ait. Non
loq̈mur mō pl⁹ de iſta materia. Credidit
frať ille qꝛ hoc dixit ei tunc fratre pn̄te ibi
deī extaſi repitur. Dixit qꝫ frater Egidius
q̈ter ſe fuiſſe natū. Prio ait nat⁹ fui de geī
trice mea car̄liter. Scđo ī ſac̄mento bap
tiſmi. Tercō qn̄ intrāui religioēꝫ iſtā. Quā
to qn̄ fecit michi dn̄s miaꝫ apparicōis ſue.
Et ait illi p̄dcūs frater, ſi irē ad ptes remo
tas ꝛ q̄reretur me ſi agnoſcerē te. ꝛ poſſem
dicere. ſic xxxij anni ſūt qꝛ frater egidius
fuit nat⁹ ꝛ āteq̈ꝑ fuit nat⁹ habuit ꝛ p⁹q̈ꝑ

fuit nat9 amiſit fidem. Reſpōdit, ſic̄ dixiſti
ita ē. Uerum tn̄ nō habebam fidem āte ita
bene ſic̄ debebam habere. tn̄ deus abſtulit
eā michi Et quiſqȝ haberet eā pfecte ſicut
habēda eſt. deus auferret eā ſibi. tn̄ poſt
hoc habui q̄ merui q̄ funis ligaretur mi
chi ad collum ⁊ traherer vitupate p omēs
vicos iſti9 Ciuitatis Dixitqȝ ali9, ſi tu nō
habes fidē q̄d faceres. ſi tu eſſes ſacerdos
⁊ velles dicere miſſam ſolempnem. Quō
diceres tu credo in vnum deum: Reſpōdens
leta facie ⁊ cātans alta voce dixit. Cognoſco
vnū deum patrem oīpotentem. Uidebatur
fratri egidio q̄ male fecerunt plati ordis
fratrum minoꝝ eo q̄ nō pcuraſſent p vi
ribus a dn̄o papa non obtētu vane glo
rie ſed ɔtēplacōe honoris diuini dūtaxat
⁊ edificacōne proximoꝝ. canonizacōnem
fratrū minoꝝ martirū. qui p glorioſa cō
feſſione fidei fuerūt apud marrochiū int
fecti, ⁊ ſi dn̄s papa voluiſſȝ eos canonizare
bene quidem. ſin autē fratres hoc pcurā
tes apud deum eſſent excuſati. Et addebat.
Si exēpla patrum nos precedētium nō
habuiſſem9 forſitan in ſtatu penitētie in
quo ſum9 nō eſſem9, ſed reddit vnicuiqȝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aurum̄ p auro ſcarletū p ſcarleto tincimū
p tincimo nec aliq̄s vnā faciat deo ⁊ non
aliam qualitercūq3. Lamentabatur frater
Egidius de cuiuſdā ciuitatis debellacōe q̄ui
dolēs tā de crudelitate q̄ de pꝛiculo debella
torum ⁊ p9q̄ . Dixit q̄ de hijs fuit multū
cōdolēdum adiecet in hec verba. Voluit
tn̄ deus q̄ hoīēs illius ciuitatis punirētur ⁊
humiliarētur. q2 ſepe vicinos ſuos quib3
erāt potētiores ſatis inhumaniter tractauerūt.
Tūc dixit ei quidā religioſus. Si deus hec
voluit. nō debemus ſic tu dicis eis cōpati. ſ3
pocius de illoꝝ pena gaudere. q2 oīs homo
debet conformare voluntatem ſuam volū
tati diuine. Reſpōdit. Ponamus q̄ rex ali
quis poſuerit edictum. q̄ ſi alquis cōmiſe
rit tale facinus decapitetur vel ſuſpenda
tur. ⁊ dato q̄ filius regis illius in crimen
huius lapſus de mādato regis trahatur
ad moꝛtem predictam. credis q̄ regi pla
cer3 q̄ hoīēs exultarēt ⁊ dicerēt. gaudeamus
q2 dn̄s rex ducit filiū ſuū ad moꝛtē. Nō pla
cer3 regi tale gaudiū ſ3 diſplicer3. Sic ē aiti
iſto negocio. Alia vice dixit ei quidā. Si q̄s
laudat me de bono etiā q8 non habeo. inde
gloioꝛ vane in coꝛde meo. Audit. Si q̄s eſſ3

pauprimus totus plagatus ⁊ pallid9. vi
liſſimis ſordidi veſtimētis indutus ⁊ oīo
diſcalciat9 et oēs venirent ad eū dicētes. va
lete dn̄e qꝛ mirabiliter eſtis diues. decorus
⁊ pulcher. valde ſpecioſa veſtimēta ⁊ calci
amēta habetis. nōne ſtultus eſſet ſi talis
laus ei placeret. ⁊ talē ſe arbitraretur eſſe
q̄lem illi diceret. cū ſciret certiſſime. oīno
rem ſe aliter habere.

De omnib3 religionibus ⁊ religioſis
quidam placēt deo quidam diſpli
cēt. Eoꝝ aūt qui placēt ſūt duo ordies.
Vnus noīatur ordo amātium alter placē
tium. In ordie aūt amantiū ⁊ oēs amātes
ſūt ſerui magni deo q̄ ſe talit' diligūt ī deſi
derio placēdi deo et diligūt ſe in deſiderio
placēdi ad inuicē ꝓpter deum. Iſti amātes
quatuor habēt oculos. Vn9 oculus ſemꝑ
reſpicit q̄d ſemꝑ magis placeat volunta
ti et beneplacito dn̄i dei. Alius ſe reſpicit
proximū ad dādum ei ſemꝑ pacē et bonū
exēplum. alioꝝ duoꝝ vnus reſpicit ante
ali9 retro. Ille q̄ eſt āte reſpicit q̄d ſibi de
beat euenire de oī tempore q̄d facit. Qui eſt
retro ſpeculatur ſi op9 q̄d facit placz dn̄o
deo. Et ſic oculos q̄ eſt an̄ reſpicit retro ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̄ eſt retro reſpicit ante. ēt iſti d̄uo oculi
ſūt iudices operū. Aliꝰ ordo dicitur pla
centium. Et placētes dicūtur omnes qui ſe
cuſtodiunt ne dicāt vel faciant aliquam
tribulacōnē alteri. et ſi alij faciant eis tribu
lacōnem ipi ſiunt ſerui eorū qui eos affli
gunt de plena et bona voluntate cordis.
et vadunt videlicꝫ ad iuſticiam ⁊ non trā
ſeunt terminos iuſticie rationem faciant
alicui. Iſti duo ordines ſūt in beneplacito
dn̄i. Illi autem religioſi qui ſunt in diſcor
dijs ⁊ morantur in guerris et prelijs et cō
tentionibus. ꝓpter res terrernas et non
ꝓpter bonū aīe ſed ꝓpter ſecuritatē ſe repu
tāt bonos. oēs ſūt in diſplicētia dn̄i dei. ſꝫ
pn̄t de diſplicentia redire ad placētiam p
penitētiam ⁊ cōfeſſionem et cautelam. ſed
caueāt quia tam diu poſſunt in malo pſe
uerare qꝫ eis oſtium miſericordie claude
retur et proicerentur extra ſaluacōem Et
prelati magiſtri diuītatis predicatores
⁊ ſacerdotes a deo ſunt ordinati hac racōe.
ut ſciant aīas trahere ad ſaluacōem Et ut
hoc feruētiꝰ deſideret ⁊ appetāt qꝫ vinū vl
aquā bibere cū fortiſſime ſitiūt et ut paciā
tur penā p aīabꝫ. Tales predcā magiſtri

p̄dicatores et ſac̄dotes oīes ſunt in bene
placito dn̄i dei. Oīes p̄dicti magiſtri p̄di
catores et ſac̄dotes. q̄z magis ſitiūt lauda
ri ⁊ honorari q̄ꝫ ſitiāt aīas trahere ad ſalua
cōem. oīes ſtant in diſplicito dei. Sed de
diſplicito poſſunt redire ad placitū dei. ſi
confiteātur ⁊ ad hoc ſe cuſtodiāt. Sed tm̄
poſſunt ī hoc morari q̄ꝫ clauderetur eis oſti
um miſericordie et proicerētur ex̄ ſaluacō
nem. Oīes gētes facit naſci dn̄s deus ꝓpt
ſuū honorē et ꝓpter hāc racōem ut debeāt
eum oīes diligere ſup oīa ⁊ proximū ꝓpt
deum ſic̄ ſeipos. in tātum vna gēs aliā in
q̄ꝫtum ſe amāt et hortātur ad ſaluacōem
Oīs gēs que nō amat ⁊ timet deū eſt ī pec
cato mortali ⁊ ē data ī manꝰ odij ⁊ piecta
extr̄ ſaluacōem. Oīs gens q̄ grādeſcit in
ſua reputacōe et reputat ſe altā ⁊ bonā de
hoc q̄ꝫ dei eſt nec recognoſcit a deo q̄ꝫ ha
bet. ip̄e paruificabit eā malis ḡtibus ſuis.
Oīs gens q̄ non vult portare penitēciam
⁊ penā ꝓ pctīs data ē in manꝰ pene. ⁊ pie
cta extr̄ ſaluacōem ⁊ dāpnacōnem. Oīs
gens q̄ non timet et pauet deū dabitur in
manꝰ magni pauoris ⁊ ꝓicitur extr̄ ſalua
cōem in dampnacōem. Gentes q̄ magis

amant res q̄ dn̄m q̄ fecit eas ꝓpter res pu
niētur in tribulacōibus ⁊ flagellis. Gen
tes que non diligunt bonum ſuum id eſt
ſalutem anime ſue. habebunt malum id ē
dampnacōnem anime ſue. Omnis gens
q̄ racōem dn̄i dei ſui nec vult audire nec
obſeruare. ordinata eſt ad penam. Oīs
gens que deridet verbum dei ordinata eſt
ad penā ire. Sicut ſol quādo oritur. ſtelle
amittūt lumen ſuū reſpectu ſolis ſic luna
⁊ ſol perdūt lumen ſuū reſpectu vnius aīe
gloificate. Excuſo aūt me corā deo ⁊ vobis
q̄ nō ſum ego qui dico predicta. qꝛ ꝑ me
ſuſpēderer in furcis ⁊ proicerer in dāpna
cōnem extra ſaluacōnem. ¶ Octo ſūt la
pides precōſi quos dn̄s dedit ſanctis here
mitis beato Franciſco beato Dominico. ſan
ctis quoqȝ monachis ⁊ omnibȝ ſanctis
ſuis. Primus eſt. dolerem de peccatis ⁊ ea
pure cōfiteri ⁊ pn̄iam ꝓ eis pōere ⁊ caue
re de futuris ⁊ eſſe obediētem. Secūdus
eſt. qꝛ ipi ſācti eradicati erāt ab oī ſpe mū
di ⁊ hoīm ita q̄ corda eoꝝ nullā radicem
temporalitatis nec carnalitatis inuenirēt
vbi ſe tenerēt. ſed ad ſolum deum q̄ corda
fecerat neceſſario reuertebātur. Tercius ē.

q̄ oē bonū q̄ habebant recognoſcebāt a
dn̄o deo ⁊ oē malū de pccīs ſuis. Quartꝰ.
quiſqꝫ malū eis dicebat ul' faciebat erāt
eis ſeruiētes de plena ⁊ bona volūtate cor
dis. Quītꝰ. q̄ amabāt rephenſiōes et nō
honores ⁊ diligebāt vilitatē in oī gēte pe
nitēte ⁊ erāt miſeicordes et pij. Sextꝰ. q̄
reputabāt ſe oībus alijs viliores ⁊ omēs
alios meliores ſe. Septimꝰ. q̄ ipi ſeruie
bāt ⁊ nō exſpectabāt ſeruiri. et quicūqꝫ
eos reputabant viles ipi cū eis ſe viles re
putabāt. Octauꝰ. q̄ oīa beneficia recog
noſcūt a deo ⁊ ea ſibi reddebāt dicentes.
Dn̄e q̄d ſumꝰ q̄ ſi abſtuleris a nobis bona
tua q̄ feciſti nobis erimꝰ peiores oībus q̄
ſūt in pꝛincipijs. Qa q̄ ſibi bona q̄ dei ſunt
appropriat. deus eū expropriat. et q̄ ſibi
nichil appropriat ſed totū deo attribuit.
huic deꝰ bona ſua q̄ ipſe facit appropriat.

Deo gracias

Explicīūt aurea verba ſancti Egidij
ordinis fratrum minorum

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

II

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

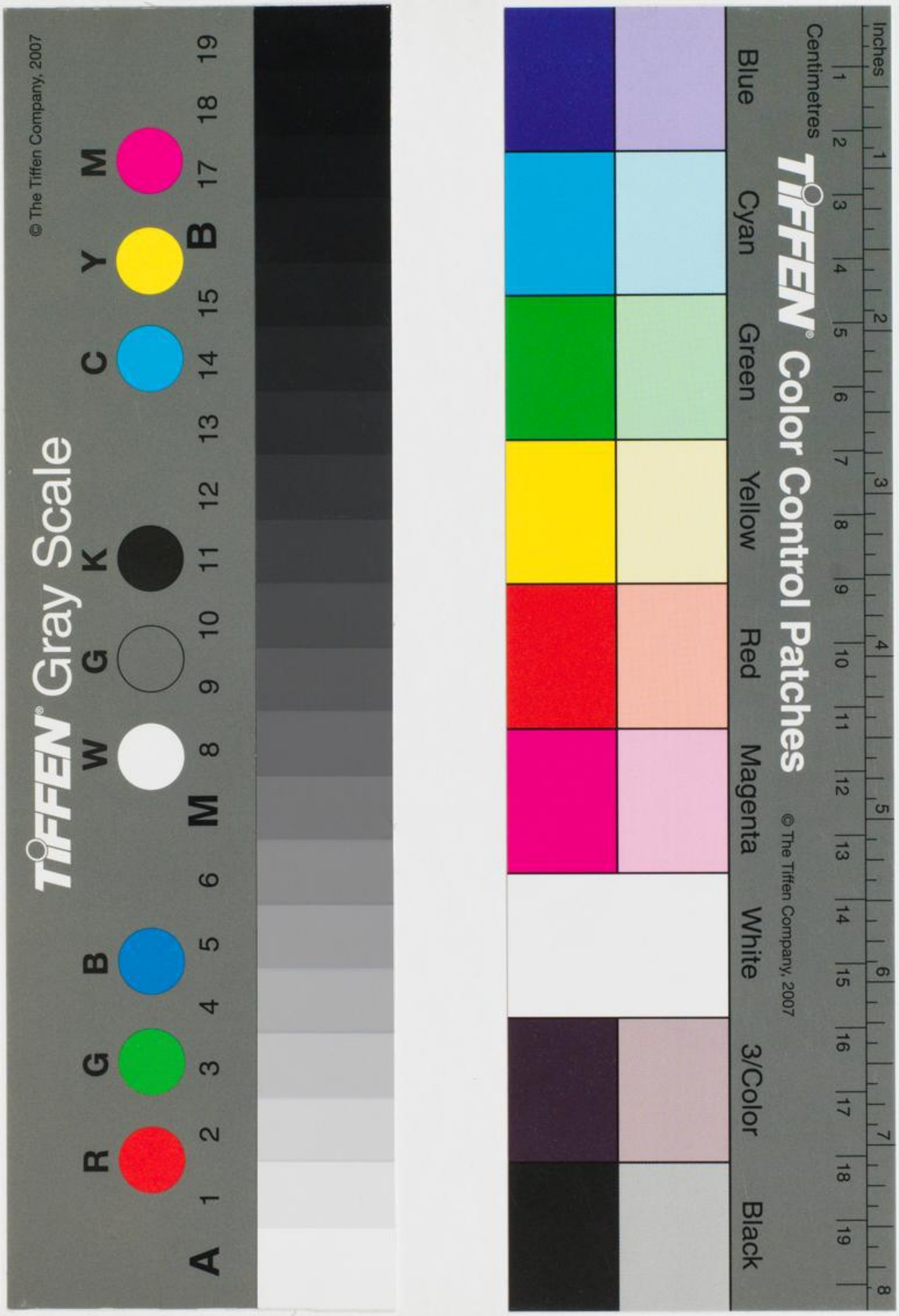

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf